

บทเรียน ด้านอารมณ์-สังคม บทที่ 2

เรื่อง จันเป็นใคร ตอนที่ 1

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

กลุ่มอายุ

หัวข้อหลัก:

บทเรียน:

เวลาที่ใช้ในการสอน:

มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยท่าทีที่เป็นมิตร และมีความเมตตา

การฝึกบริหารจัดการตนเอง

รู้จักจุดแข็ง: เข้าใจ และเสริมจุดแข็ง

และสิ่งที่ดีเหล่านั้นซึ่งเป็นของประทานที่มาจากพระเจ้า

3-5 ปี

การรู้จักตัวเอง

จันเป็นใคร ตอนที่ 1

30 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกถึงคุณลักษณะส่วนตัวที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ในชั้นได้อย่างน้อย 1 ข้อ
2. เด็กสามารถอธิบายถึงข้อดีของการที่มีความแตกต่างจากคนอื่น ๆ ได้อย่างน้อย 1 ข้อ
3. เด็กจะสามารถระบุสิ่งที่ตนเองชอบอย่างน้อย 2 อย่าง
4. เด็กจะสามารถสื่อสารกับผู้อื่นเกี่ยวกับความแตกต่าง และสิ่งที่ตนเองชอบได้ในท่าทีที่เหมาะสม

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้:

ไม่มี

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนทั้งหมด
2. เตรียมรายการคำใบ้ให้เด็กๆ เพื่อจะช่วยให้พวกเขาทายชื่อสัตว์หลากหลายชนิด (ดูในการนำเข้าสู่บทเรียน)
3. ในตอนท้ายของการสอน ให้มอบหมายให้เด็กๆ นำสิ่งของที่เป็นสิ่งพิเศษสำหรับเขาจากที่บ้าน ถ้าพวกเขาไม่สามารถนำสิ่งของมาได้ ก็ให้พวกเขาวาดรูปสิ่งของที่เป็นสิ่งพิเศษสำหรับเขาก็ได้ และนำสิ่งของเหล่านั้นหรือรูปภาพมาในการพบปะกันในชั้นเรียนครั้งต่อไป

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. “เมื่อพระเจ้าทรงสร้างสัตว์ทั้งหลาย พระองค์ทรงสร้างมันแต่ละตัวให้พิเศษ พระองค์ได้ทรงสร้างพวกมันให้มีหน้าตา เสียง และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ให้เรามาเล่นเกมที่เรียกว่า ‘ฉันเป็นใคร?’”
2. ให้นำเด็กๆ เล่นเกมนี้โดยให้คำใบ้เกี่ยวกับสัตว์แล้วให้พวกเขาพยายามทายว่าเป็นสัตว์อะไร ยกตัวอย่างเช่น คุณอาจพูดว่า “ฉันมีขายาว คอที่ยาวมากและมีจุดสีน้ำตาล ฉันชอบกินใบไม้ที่อยู่บนยอดต้นไม้ ฉันเป็นใคร? (ยีราฟ) คอยบอกคำใบ้จนกว่าเด็กๆ จะทายชื่อสัตว์เหล่านั้นได้ และทำตามนี้ไปเรื่อยๆ 5 ถึง 6 ชนิด

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

1. “เมื่อพระเจ้าสร้างเรา พระองค์ประทานคุณลักษณะที่เฉพาะเจาะจงให้เราด้วย พระองค์สร้างเราอย่างมีแบบแผน แต่พระองค์ก็สร้างเราให้ชอบทำในสิ่งที่แตกต่างกันด้วย เพื่อให้เข้าใจให้เด็ก ๆ เขียนคุณลักษณะของตนเอง เช่น รูปร่างหน้าตา ความชอบและความไม่ชอบ ความสามารถพิเศษและทักษะต่างๆ
2. “ให้คิดถึงคุณลักษณะของตัวเอง อะไรเป็นสิ่งที่พิเศษเกี่ยวกับตัวเรา?” อนุญาตให้เด็ก ๆ ตอบ “อะไรเป็นสิ่งที่พิเศษที่เด็ก ๆ รู้เกี่ยวกับเพื่อนของเธอในชั้น?” อนุญาตให้เด็ก ๆ ตอบ
3. “พวกเราบางคนจะมีคุณลักษณะพิเศษบางอย่างที่เหมือนกัน แต่เราทุกคนจะมีบางสิ่งที่แตกต่างกันจากคนอื่น มาดูว่ามีสิ่งใดบ้างที่เราทั้งหมดมีเหมือนกันและสิ่งใดบ้างที่แตกต่าง ใครชอบเล่นข้างนอกบ้าง? ทุกคนที่ชอบเล่นข้างนอกให้ออกมายืนที่หน้าชั้น เอละพวกเรากำลังยืนอยู่มีกี่คนที่ชอบเล่นกระโดดเชือก(หรือพูดชื่อเกมส์อื่นๆ ที่รู้จักในห้อง)? พวกที่ชอบเล่นกระโดดเชือกให้ย้ายไปด้านหลังห้อง ต่อไปใครบ้างที่ชอบฟังนิทานมากกว่าเล่นข้างนอก ให้คนเหล่านี้ย้ายไปทางด้านขวาของห้องเรียน”
4. ให้ถามคำถามคล้ายๆ กันนี้ต่อไปจนกว่าคุณจะมีจำนวนกลุ่มเล็กๆ ของเด็กๆ กระจายอยู่รอบห้อง ให้เด็ก ๆ ภายในแต่ละกลุ่มถามคำถามกันเองจนกว่าพวกเขาจะพบว่ามีความบางสิ่งๆ ที่พวกเขาทั้งหมดในกลุ่มแตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น พวกเขาแต่ละคนอาจชอบอาหารไม่เหมือนกัน หรือชอบสี หรือสัตว์คนละประเภท (ถ้าเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กๆ ที่จะตั้งคำถามกันเอง คุณสามารถช่วยพวกเขาโดยการตั้งคำถามให้กลุ่มช่วยกันคิด)
5. “อย่างที่เด็ก ๆ เห็น พวกเราแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันในบางเรื่อง เด็ก ๆ คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาตามวัยที่จะแตกต่างจากเพื่อนๆ ของเธอ? ใช่หรือไม่ เพราะอะไร? เราจะเล่นสนุกอะไรได้อีกจากความแตกต่างเหล่านี้?”

การสรุปบทเรียน:

1. “อะไรจะเกิดขึ้นถ้าพระเจ้าทรงสร้างเราทุกคนเหมือนกันทุกอย่าง? อะไรคือสิ่งที่เด็ก ๆ ชอบเวลาที่เธอแตกต่างจากคนอื่น ๆ ?
2. จบด้วยการอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าที่ทำให้ทุกคนเป็นคนพิเศษ

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]

Handwriting practice lines on a white sheet of paper with a yellow grid background. The sheet features 20 horizontal dashed lines for writing practice.